

et sedit p̄ tribunali in loco qui dicitur lithostrotos: ubi barbari et indocti dicunt lithostratos: in qua dicitur erravit Tertullianus: Indo-
gnitio: Catholicon 7. sex grammatistarum de quibus vide Nestorem:

Librarij dicunt qui excribunt: et exempla transferunt. Scri-
ptores autem sunt ipsi auctores codicum et scriptorū. Et scriptu-
rarij sunt qui nunc scribere dicunt: ab indoctis scriptores dicenti-
bus. Est scriptor civitatis: Indoctū vulgus similiter librarios
dicit esse venditores librorum, quos nos greco: sed notissimo voca-
bulo bibliopolas vocamus: sunt enim etiam dicitur librarij qui scrip-
tant libros: et vendunt librarij veniant: et descendat graphice explicat
dicitur Hieronymus non in quadam epistola dicitur: et rudes illi italij
homines quos cariosos enim appellat: qui sibi in rhetoricis
Lice, aut dicitur ferino vitam requirebant aut charte et membrana: *charte charte*
rum usum: ut indocti ex ligno codicillis: aut in corticibus ar-
borum: in utraque epistolarum colloquia mittunt: et portiones earum ta-
bellarios: scriptores a librarij arborum librarios vocaverunt. Allego
autem plibenter dicitur Hieronymus, Augustinus, Ambrosius, Lactantius, et reliquos re-
rum divinarum: et assiduos scriptores: ut pleterumque nostri theologi
et neoteri ceteri intelligant etiam ecclesiasticos scriptores locutos
esse et latine et eleganter non Barbare ut ipsi faciunt. Et ut obiter
hec etiam tangam Charta et membrana differunt. Charta enim (na-
sic scribitur per ch aspiratum) et est grecum: nec derivat a careo carere:
ut indocti dicunt: Est vel totus liber: vel per papyrum accipit, ut rursus
quos testes sunt in iurisco: sicut Alipianus ff. de legatis. iij. librorum ap-
pellatione continent omnia volumina siue in charta, siue in mem-
brana sint etc. Et idem nota et in usu plerique libros cartas appel-
lant: Et Quidius lib. iij. tristitium: nullus in hac charta versus
amare docet: Membrana autem est quam pergamena dicimus: unde
dicitur Hieronymus in epistola ad chromatum. Rex attalus membranas a
pergamo miserat: ut penuria charte pellibus perferat: unde perga-
menarum nomen ad hanc usque demonstrante sibi inuicem poste-
riorate servatum est.

Magistrare est moderari et monstrare: ut dicit Festus, unde ma-
gister magistratus et magistratus derivant. sunt autem magistratus di-
cit Paulus: ff. de verb. sign. Homines quibus principua cura incum-
bit: et qui magis quam ceteri diligentiam et sollicitudinem rebus quibus

M

De littera D

presunt debent hi magri appellant. Un etia cuiuslibet discipuli
ne pceptores magistri appellant: amonendo vel mostrodo. Bar
bari auter vulgi dicunt scribunt, magister, sine gram veniat a ma
ior: vt hugutio, et quida ali: q sic verificat? et, A maiore ita
tu nome traxisse magr, dr zc, sed fallunt: quia sic prima esset pdu
ctay, vbi strariu inuenit: vnde Horati, in. ij, sermonu postq est
inpransi coreptus vocem gr: plura alia deliramenta gramati
sue excogitat in nostra sequere: quida a magis volunt.

Mantelz: s: vt matelin, cu e diphthog: et l simplici: p code
declinari pnt: Seruio teste, qn etia matile dr i lēga, Martialis
matile e mesa surr: pit hermogenes: scant aut omnia (Varrone
teste de lingua latina li. ij, vbi man? tergunr, teuto, hantze, ve
bel: vnde Lucill? mappas matela mez qz, vnde teste Pompe
io) maticularia dicunt ea que frequēter in vsu habent: et quasi
manu tractant, sic caueant barbari hoies: qui dicunt, mantelz
lus, vel mantellu, teuto, mantel longe em decipiuntur.

Matula autē teuto, bruntz Rachel, Hiero, in eplad gerun
tia, Et crater ad bibendū est: et matula ad secretioza nature:

Monstruosus portētosus, a mostro, portento, nō mostrosus
vel portētosus, Luca, li. i, mostrosiqz hominū pars zc, E con
trario teste Vallensi dicendū fetuosus: et nō fetosus: vt in illo
psalmographi, oues eoz fetosqz noia q sunt qrte declinatōis
v, assumant: vt vultuosus: saltuosus actuosus.

Met syllabica adiect io p se nihil significat: vnde nec dicere
debem?, Tu fecisti met: z raro legi ad augmisi trib? his pnoib?
ego, tu, sui: sed diomedes etia tradit ille met, Et salustius in iur
gura dicit, mea met facta mihi dicere licet.

Materna lingua nō bene dicit: Sed vernacula, quare in
dictione verna.

Masticare sbū qd in ore indoctorz frequēs est: nunq apud
idoneos inueni.

Multonēslapō latinos (de recept, lo qruūqz lectū est: nec dēsqz
(nisi pūscian?) vsus ē: quin z si gramatiē sit egregi?, nō tū rec
pit in B a doctis: vt auctoritate nouis, verbis dare possit.

Metiz: vt scribit Ubertin? cleric? in. i. li. eplaz Liccrois ad
lentulū nomē ē declaratōis, q raro vnt auctores: nec in orone

soluta, nec in carmine nisi declaratiois causa, ut Quinti. in. 1. li. in
 sti. oratoriarum uenit ut metri quod dicitur mutet accenti. Et idem
 poetas metri necitas excusat: ubi dicit Quintus, metrum non carmine,
 ut tamen mensura carmine, sed quod hoc loquitur. Item igitur nihil aliud quam me-
 sura, quod apud idoneos in carmine nunquam memini me legisse: at neque per
 demini apud macrobius, de somno scriptoris li. ii. metra canorus ver-
 sibus adhibeant. Et apud Plinium iuniorē ad pontium suum, pba-
 uerunt inde plura metra: et apud Bel. li. iiii. ca. xviii. Et metrum esse
 integrum per se propositioes iste pnt non barbare, pntendi tē, doctiores
 igitur libenti per metris dicitur versus: carmina: numeros musas,
aut pone do nome vni muse per carminibus: aut cythara appol-
linea aut canit phebeos et pieros et similia: metrum igitur plus per
finet ad geometria quam ad poeticam.

Memini me facere scribere: vel silia debem? dicitur dicit Agre-
 tius super caprum: non fecisse vel scripsisse memini, nam memini sermo est
 totus proteriti temporis, quod ante facta res in presentis reuocat, et si dixeris: me
 mini me fecisse, duo proterita simul iungis. Terentius ego illam vidi
 virginem bona forma, memini me videre: quem insecutus quidam com-
 mator eplaz? Ciceronem dicitur pulcherrime dicitur? memini me le-
 gere vel scribere tē, rarissime memini audisse, legisse, nisi necessi-
 tate versus. Virgini in georgicis. Namque sub ophalio memini me
 turribus altis, corintum vidisse senem tē. Ego autem credo latine dicitur,
memini me legisse vel legere: sed frequenter et melius legisse, audisse,
tē, quod legere audire: et catem recordor: ut in raudē Ual. dicit vno
li. ii. de ora. Tu illi mihi raudisse memini. Et plinius iunior in epla
 ad mesium maximū, memini isti ne te sepe legisse quantas proteritoes tē.

Medea **M**ulla femi ge, vel neutri ge, significat genus potionis ex
 aqua et melle confectae: quod idem hydromel dicitur: est apud Ulpianum, ff. de
 vino tritico, vel oleo legato. l. si quis vinum cento, metrum: ubi barbari
 et indocti dicunt medo medonis: Ciceronem de orato. ut mullum fri-
 gidum biberet, si ac domum redisset: et dicunt autem a mulcedo: ubi
 quidam et bene faciunt dicitur dicentes, mulla femio ge, est portio ex aqua et
 melle confecta: sed mullum vinum est articulo melle temperatum: dicitur
 grece oenomel. Marcialis in apophoreis, nos alicui mullum pote-
 rit tibi mittere diues: potus autem ex aceto et melle dicitur
 grimel a grecis.

De littera D

Derū id est solū; inde merula ianū, quia sola volat; quasi mera volans; ab hoc nomine venit meracus meraci et meracis; simū; vnde vinū meratū dicimus; qđ merū est nulla aqua ad mixta; Cornelius celsus scipit hyeme meratū vinū esse bibendum. estate dilutiū; idem Lomeli vinū dilutiū pueris senibus meracius ē. quod significat hyernas portiones debere esse meracius sine aqua; et iuas aqua cōmixta, et tale vinū aqua mixtū dicit dilutiū dilucius dilucissimū; vt minus plus ue aque admixtū fuerit; qđ viri alioqn eruditi; inscite et barbare lymphatū vocitāt; nullo idoneo auctore subnixū; cū lymphatum semp in latino iueniat accipi; p furibūdo; vt pli. iunior ad Lorne, tacitū, et pleriq; lymphati terrificis vaticinationib; et sua et aliena mala in dīficabant; Et Lice, in. i. de diuinatōe; qualis est flexa aia tanq; lymphata vi bacha sacris cōmorat; et foliū nus, et repēte velut lymphatica futura p̄cununt; et lymphate significat furore verare; vt apud Cal. flaccū lymphauerat vrbē. Hiero, vinū dilutiū, vocat aguaris; his verbis, vinū si aq; eius bibitur; calix frangiē, mensa subuertitur et de q̄bus philippus beraldus et neotricis nulli secūdu; a quo multa accipimus; et serenus samoniacis, helleboro bene pungatur lymphaticus error.

Dilites dicti; quia mille erāt ante in numero; quos romulus primus ex populo sumpsit; et milites appellauit; vt eutropius; vt in. i. lib. hysto; dicit teuto, krieger et prie fusz lmecht. Varro aut milites dictos asserit; q; triū milia legio; primo fiebat; et q; sinzule tribus Laciensiu, ramnensiu; et luce; milia militum mittebant, et Alpia, apud Justinia, li. xvij, milite (inquit) quasi millesimū quēque dicit; hoc est omne q̄ est ex numero; millesario; hinc hastari et lanceari; dicit Varro milites hastati lanceati; quia hastis pugnant; vel lanceari, Turtius li. iij, currū de cem milia hastatoz sequebantur. Errant hic non mediocriter quidam legulei; vel vt eorum vocabulo vtat; legulei; latini sermonis ignari; qui putant ex su pioze Alpiani exemploz mille maxime strenuum dicit; milite. Et nostri egtes auratos vt (melius) decurioes, iuxta sentētiam Valentis teuto, ritter, vocant; pperam milites; fauctor; illius superstitionis iā pridem inueteratē

fuit Accursius Florentinus, q̄ si renūsceret, sui eū erroris pe-
 niteret; tam falsū Alpiānū de testamēto militari interpretans/
 ad p̄m arbitriū retorserit; p̄uilegiū nescio qd̄ auri portandī
 indullerit; Unde quēso accūsi tantā audaciā tibi sumere pote-
 ras; vt militibus dignitatē aliquāquā nunq̄ apud veteres ha-
 buisse; nec iuriscōsulū aliq̄s lris ad nos transmissit; nec quis-
 q̄ cui antiq̄e hystorie cognite sunt; p̄cesserit; eādem fuisse des-
 canū; fuisse decurionē; tribunū fuisse vel legatū dignita-
 tis sint; fuisse autē milite; nunq̄ auditū est nunq̄ lectū int̄
 veteres, ne parūa quidē dignitatis fuisse portione. Cum igit̄
 dixerit Alpi, mille simū quēq̄ esse milite; decepit Accursiū ele-
 gantia linguę latine sine qua certe nullus pōt rite iura ciuilia
 interpretari; Nec etiā illud p̄tereundū duci, vn̄uersos q̄ erant in
 exercitu; qui pedibus et equo mererent sine discrimine veteres
 appellauisse milites, z cōmuni genere p̄uilegiū non nunq̄ qui
 equo nō milites mō; sed equestri gradu z honore p̄starent z sic
 p̄rie q̄ pedib⁹ militant t̄m milites dicuntur; reliqui eātes; cui⁹
 rē causa est; q̄ milites dicim⁹, etiā nō satis honesto exercitio p̄e-
 ditos, vt qui reos custodiunt; qui ad supplicii; sicut illi q̄ chri-
 stū crucifixerunt; dicti sunt milites; teuto. schēgen. Unde Cla-
 lerius mari. lib. ix. de cupiditate vitę. Ene⁹. Larbo magne ve-
 recūdie est latinis annalib⁹ Terētio in suo cōsulato iussu Pōs-
 pei in siciliā ad supplicium duci; p̄tijt a militib⁹, dimissis fle-
 biliter sibi alnū leuare; p̄uilegiū expirare; liceret; quo miserrimo
 lucis vsu diutius fruēret; vnde z illud, etiā milite z reū eadem
 stringit cathenā, q̄re apud oēs p̄modū inuulgatū videm⁹ vt
 miles pedite signet; eques autē cū honore dicat. Militissa lati-
 num nō est; qua dictōe vtunt quidā barbari culi grāmatici; nec
 itē ducissa vel principissa, q̄bus nostri, vtunt; sed dux, z p̄iceps,
 ita em loquit vester Hiero, ne semp̄ poetas allegē. li. v. sup̄ ga-
 la. Sara lingua nostra princeps interpretat̄ feminino genere.
 hec ille; alioquin mor̄ diceretis nō volum⁹ loq̄ more poetarū.
Matrix, de qua vide in dictōe yterus, est id in quo mulie-
 res concipiunt, a disertis loci, in plurali nominant, qd̄ si in p̄di-
 cta dictōe scripserim, matricē in ea significatiōe nō nisi ab im-
 perito vulgo dici; sum falsus raphaelis regū auctoritate, q̄ ita

in cōmentario methamorphoscos scripsit in eadē tñ significat
 tione etiā matricē ab idoneis et nō oīno spernēdis scriptū repe-
 rio Macrobius in. vii. satur: z tale est dicere ouū añ gallinā fa-
 ctū: ac si q̄s dicat matricē ante mulierē factā: Et qui interrogat,
 quemadmodum gallina sine ouo esse potu it, similis est inter-
 roganti, quo pacto homines facti sunt añ. pudēda, de quibus
 homines p̄creāt. Similiter, solinus, sternutatio post coitus ca-
 uendae nē prius semē exantiat impulsus rep̄tin? quā penetra-
 libus se matricē insinuet paternus humor. Et mens ille Lactā
 lib. itica, vii. nō pōt ex viri femorib? z matricē deus forma? esse,
 Id qđ Lactan. colligit ex syllaba eritherea, que sic dicit, ou d̄ iv
 αρω αυ Δ ποσ ικ κ η ρ ο υ υ η η ρ ο ο τ α ε ο ο τ α υ π τ ο u e p o o s i v o s i u h t e o
 em grece latine matricē dicitur: et etiam craston? interpretat: In
 de venit matricula, qua dictō q̄s uis protrita vernacula q; di-
 cit Beroldus: iunt apud n̄ros et vegetius et inferiores no-
 te scriptores: p̄ qua latini albi vel piracium dicunt

Manifestarius significat illū qui vulgo notari? d̄r. Plau-
 Latio fuisse obrunco gallum manifestarium furē, Et gelius
 libro. primo nocti. Ita in Liceronis oratione solocissimus est
Municipes: ut dicit Au. gel. in. xv. h̄ sunt manifestari? z cā-
 cines romani ex municipiis suo iure z legib? suis vitētes: mu-
 neris tñ cū p̄p̄o ro, honorarij p̄cipessa q̄ munere capessēdo/
 appellati videntur, eadem scripsit Ulpianus consultus. ff. ad
 municipes et de incolis dicēs. Et proprie quidam municipes
 appellant muneris p̄cipēs recepti in civitate: ut munera no-
 biscū facerēt. S̄z nūc abusive municipes dicim? sive cuiusq; ci-
 uitatis cines, v̄puta capanos, puteolanos zc. municipes Tu-
 bingenses, die burger von tubingen: vel municipes schelcklin-
 genses: apud q̄s ego educatus sum: z primas l̄ras didici: Inde
 et municipiū dicitur abusive qđlibet opidū, tanto, eū stat, videat
 hic grā matule q̄ donati grāmatici minus opusculū interpretan-
 tur: z in erudite hallucinentur in hoc vocabulo, municeps: a q̄
 municipale ius d̄p̄riatum cuiusq; civitatis ius zc.

Mercimonū dicit. qđ qđ cū alio cōtrahit, z a merce venit, s̄
 cit z mercator: z mercatura: Mercatū, r̄ie. aut feminini generis
 ego nūc apud idoneos legi.

Mangones sunt dicti quasi (teste porphirione) manu agones: et proprie erat puerorum forme in gratia metiendi coloris arte probe ^{pbe callere.} callentes. Et ergo in proprie loquitur eberhardus gratia dicens: mango cabalorum sit etc. hic mangonizare verbum fornavit Plinius quod oraria scribit primum pensiles invenisse balneas ita mangonizatis villas subinde vendendo. Est enim mangonizare colorem fucos erere robur inani sagina macturibusque veniunt ad alia transferat. nam et hodie mangonizantur panes: siue lintea: siue lanei. quoniam et equos mangonizatos vendi videmus etc.

Maniaci dicuntur furoris morbo laborantes, teuto, vniuersimode mania dicitur infania.

Mus grece *foxer* latine *dyra* sono quem rodendo facit: multi autem dicunt forice esse muris sive struxer eo forsan argumetum quod plinius forice dicat hyeme codi. Ad autem *foxer dyra* sera et rodendo: ut casu tholico cui sua cohorte tradit: nam et columella, tradit diuersa: miteret forice dices. Si spes autem mus *foxer* in mulcum ceciderit etc.

Musica vel musicus non dicitur a moysi grece quod est aqua latine: quia circa aquas inuenta sit: ut dicunt indocti: sed a musa, e, quod dicitur a moysi quod est inquirere et indagare: ut dicitur plato: Moysi enim non est dicitur greca latine: sed hebraica: ut est apud Hieronymum de hebraicis nominibus.

Donatiu, vulgo et non latina nostra appellatur que hodie sponsa lingua largitas apud leguleios dicitur: dos autem est mlieris primoniui quod affert viro. donatio autem propter nuptias est econtario viri.

Missa non est latinum, ut significet teuto, enim melius: sacrificia enim, vel celebratioes corporis christi dicuntur: Audi Philadelphum. Et illud etiam addiderim non satis latine: aut literate Leonardi dum aretinum, pogonius, noialle missarum solentiam a grecis *μυστικη* liturgie: hoc est supplicatioes, opatioes, sicut oratioes opatioes a nostris pro celebratioes corporis christi noiant. Male esset promissarius dicitur, ^{etiam}

Medi? fidius aduerbium iurandi: sicut me hercules: hoc est per deum fidium: Nam fidius sicut Perotus habet: est deus qui fides dei petit: Plautus, per deum fidium credis iurato mihi. Serui, autem dicitur medius fidius, id est dios *Διογίτιος* iouis filius.

Magus teste Apuleio: lingua persarum est: qui apud nos sacerdos dicitur: qui a vulgo pro malefico accipitur quod et Hieronymum: tamquam super danieli dices: Arioli sunt incantatores: Magi qui

De littera D

de signis philosophant. Malefici qui sanguine vtuntur & victi-
mis, & sepe contingunt corpora mortuorum: Chaldei sunt quos vul-
gus, mathematicos, vocat. Consuetudo autem & sermo communis ma-
gos p maleficis accipit: qui aliter habent apud gentem suam: eo quod
sunt philosophi chaldeorum: et ad artis eius sciam reges quoque
principes eiusdem gentis omnia faciunt. Hec ille. Inde venit magia pe-
nultima producta: nam p ei diphongum scribit. Vulgus igitur teste
Au. gellio, li. i. quos gentilitio vocabulo Chaldeos dicere oportet,
mathematicos dicit: Mathematici enim dicuntur (eodem teste)
i. disciplinis vacantes: quoniam geometriam, gnomonicam, musicam, cetera
rasque item disciplinas antiquiores μαθηματα, i. disciplinas veteres,
res greci appellabant.

D Macellum teste Pompeio dicitur a macello quodam qui exercebat
in vrbe latrocinium: quo damnatos censores emilius & fulvius
statuerunt, vt in domo eius obsonia venderent: non sequor in
hac parte Donatum: qui super Terentij eunuchum vult a mactandis
dis pecoribus macellum dictum: nam vt Varro dicit: Macellum
est locus: vbi omnia ad victum pertinentia vendunt. Et sic macellum
annonae teuto, kornhus: oder mercht: macellum holitorium: vul-
go krummercht &c. et sic de singulis Lice, n. d. diuinatione, putabam
annonam in macello carior fore: Et Varro li. i. for. holitorium
hoc erat antiquum macellum. Item macellum obsoniorum vbi obsonia
vendunt: inde macellarij non sunt tantum trissive laniones: sic vul-
gus existimat: sed omnes qui vendunt esculeta & poculeta.

D Modernus oratio vocabulum est: quod nemo ex elegantioribus
vltus est: iuxta Laurentium penitus gothicum: eo autem vocabulo
ffing iosephu iij hulu (quod ego sciam) vt ruffinus in iosepho de antiquitate iudaica lib.
primo, dicitur igitur vel inniores: vel recentiores, vel greco vo-
cabulo neotericus non modernus, moderniores. Item secta recentior
quam alij moderni bene vocatur via modernorum vel via realium. Se-
cta etiam vel heresis dicendum est: non via, heresis enim proprie signifi-
cat nihil aliud quam optionem siue electionem: vnde Dionysius, super epistolam
ad titum, heresis grece ab electione dicitur, quod s. vnusquisque sibi eligit
quod ei melius esse videatur, philosophi quod stoici perit a tereticia
denique epicurei, vel illi hereseos appellant: Idem li. ij. super epistolam
stola ad galatam: heresis autem grece ab electione dicitur, s. ea sibi

vnusquisq; eligat disciplinā: quā putat esse meliorem: cūq; igit̃
aliter scripturā intelligit, quā sensus spūs sancti flagitat, quo cōs
scripta est: licet de ecclesia non recesserit: tñ hereticus appellari
potest: hic vides ex Hieronymo, quō heresis a p̃p̃ta significā
tione trāssumatur ad pueriam illoz doctrinā, q̃ nunc heretici
et schismatici, dicunt: Est et etiā differentia inter heresim et schis
ma: vt idē tradit Hiero. quod heresis puersum dogma habet,
Schisma ppter specialē dissensionē ab ecclesia separāt: Hæretici
nullū schisma nō sibi aliquā cōfingit heresim: vt recte ab eccle
sia recessisse videat̃. derivatur aut̃ heresis ab αἰρεσις creome
quod apto significat: vt eligo nō ab heresio heres: vt Augusti
tio cū ceteris baluciat̃.

Maria nomen beatę virginis: et humani generis consola
trici: et nō a mas maris, vt quidā dicunt: meo iudicio: sed vt
tradit Hiero. in hebraicis noib⁹: maria hebraicū est ⁊ interp̃
tatur stella maris: siue amara mare: et idē in alio loco, maria est il
luminās seu illuminata: Et idē sciendū: q̃ maria sermone syro
dñā nunciat̃: et debet enunciare penultima correpta: nō pdu
cta: Claudianus, p̃parat et pulchros marie: sed luce minores:
eligit ornatus: Idē formosus mariā ducit, honorius: Iuuenē
poeta: Argetur monitus mariā puerq; iosephus: idē Edidit
hic mariā Davidis origine ioseph: Seduli⁹, quis fuit ille ni
tor: marie cū christus ab aluo, idem tñ semel, pduxit **S**ed an
græcis noibus græc⁹ sit dandus accentus apud latinos: hū di
cent doctores: Marcia, etiā capel, dicit de accentib⁹: græca no
mina, si in latinū transeūt, accipiunt latinum accentū, nisi mane
ant græca: q̃ si manserint græca accēto græco pferenda sunt. At
Raphael regius sup̃ Quintili, dicit, hinc manifeste colligitur
quosdā qui alijs doctores videre volunt, male sentire: cū eos
reprehendūt, qui, mariam, Sophiāz simili, a fine secūda
pferunt, quib⁹ Jacobū, Hysopū, Paraditū, Simonē, et hui⁹
modi tertia a fine acuta enunciant, cum ipi maiore sint digni ca
stigatiōe: vt qui veterē syncerāq; p̃nunciandi noia græca p̃sue
tudinē corrupūt, nam græci noibus (ex Fabii sententiā) græci
accentus sunt tribuendū: hęc ille: Et poetaz alia est obseruatiō
quo ad quantitatem: vt in maria, et iacobus, legere possumus.

De littera R

que pducitur in carmine, nō tamē repugno quin pñicianda
in soluta oratiōe pferantur/secū dū greci in accētum: sicut di-
cit Rhabd: qui etiam tantum de pñiciatione nō de quantitate
loquitur, q si latina facies/ latino accētū etiam pferenda
sunt: de quantitate autē sūt diximus iudices. Non autē secū
dum grecū accētū: quātitate iudicabis: qm sepe breuis acutū
et cōtrariō. **Modicū** nō dicitur par/ p̄rie, nec modicus, a. um:
puus: sed modicus a modo scaturitus: et qui habet modum
in rebus, et sic legit de sancto martino: Martinus hic pauper
et modicus: vnde Augustinus lib. iiii. de doctrina christiana.
Modicus autē modus nomē imposuit, nā modica p paruis
abus sine non p̄rie dicimus.

Nocticorax p̄ y grecū a n̄ de nō nocticorax: sicut scribūt indo-
cti et grecarū litterarū incyptes. Est em̄ oīo grecū vocabulū: et va-
let in latino a. noctis corū: hoc est bubo: cuius Hierony. dicat
idē q̄ noctua, tecto, nacht rappa **nyx nyctos** v̄k̄tos in ḡtio idē
noctis Et corax, i. corū: lege igit in psalterio, factū sum sic nycti
corax in domicilio: qd si futuri sint qdā inruditi grāmatiste,
qui hoc meū opus tanq̄ temerariū reprobabūt: cur aduersus
auctoritatē iā inueteratā et oīm hominū opinionē q̄ aliq̄ in sacris
scripturis emēdare temptauerim, his r̄m deobo s̄bis hiero. i. epi-
stola ad marcellā: Nō adeo hebetis me cordis, et tā crasse rustici-
tatis esseryt aliquid de diuinis scripturis aut corrigendū pu-
tauerim: aut nō diuinis inspiratis: sed latinoꝝ codicū viciosis-
tate: que ex diuersitate libꝝ omnium/ cōprobata ad grecā origi-
nē: vnde et ipi translatis, nō denegāt voluisse reuocare: quib⁹ si
displicet fontis vnda turissimū scenosos riuolos bibant.

Necromātia vel **necromātia**, in vltimo per t̄ scribendū non
est grecā dictioꝝ significat diuinationem que fit p̄ mortuos et
dicitur a **νεκρος** **κοινητος** .i. mortuus, et **μαντια** diuina-
tio, vel vaticinium: quasi diuinatione mortuorum, dicimus igitur,
necromātia vel necromātia, p̄t in vltimo/ et i lōgo indocti an-
ten/ et q̄ nihil non erūt scribunt nigromātia:

Nlan⁹, grecū dicitur **Νυ**, ge. in penultio noctū suar, latine p̄misi-
lio d̄y, tanto, **zwerghanos** em̄ greci vocauerūt breui atq̄ lūmi-
li corpe boies, paulū supra terrā exātes: Indocti scribūt, gnant⁹,

Modicū

¶

N